

weekendlejre — alt det, der adskiller os fra aftenskolerne — men først og fremmest har vi i disse vækstår bestræbt os på at gøre den københavnske ungdomsskole til en *skole*, der tilbød de unge foruden 24-36 timers ungdomsorientering 120 timers virkelig god undervisning i et fag vinterhalvåret igennem (enkelte fag dog 48 timer) i den almene ungdomsskole og i den erhvervsprægede ungdomsskole — mens eleverne i den prøveforberedende undervisning er nået op på et timetal omkring 180 over 8-9 måneder. Det har vist sig, at den tidligere anke: „i ungdomsskolen lærer man ingenting“, og det var måske en berettiget kritik fra de unges side, helt er forstummet, ja, i og med at vi har drejet skolen over fra at være en delvis hobbyvirksomhed til en effektiv skole, har vi mere end fordoblet vort elevtal på et par år. På vore afdelinger mødes uden for „skoletiden“, med andre ord på en friaften en 3. eller 4. aften i ugen, mellem 1.500-2.000 unge til hobbyfagene, så det hobbyagtige og musiske tilgodeses stadig.

Efter disse almene oplysninger tillader vi os at gøre nogle bemærkninger om enkelte forhold, som vi beder det ærede udvalg tage med i sine overvejelser.

§ 1, stk. 1, foreslås gerne ændret til: „mellem 14 og 20 år“. Den kommende udvidede undervisningspligt — for mangfoldige elever til deres 18. år — nødvendiggør en hævnning af aldersgrænsen. Mange 18-20 årige vil komme i klemme prøve- og undervisningsmæssigt, hvis ikke ungdomsskolen står dem åben — allerede nu siges der nej til et stort antal unge, idet vi jo nu kun — og efter det nye lovforslag — må tage nye elever, til de er fyldt 17 år.

§ 1, stk. 2, foreslås gerne ændret til: „Ingen elev kan være under 14 år den dag ungdomsskoleundervisningen påbegyndes.“ Denne tidsfaktor ønskes indsat for ikke at få for stor spredning i elevmaterialet. Og den fejl, som ungdoms- og børneorganisationerne samt andre foreninger ved stadig at sænke aldersgrænsen har begået af konkurrencemæssige hensyn, bør vi ikke gentage.

§ 2, stk. 3, foreslås ændret, så ordene „til enhver ungdomsskole skal der være knyttet en ungdomsskoleklub“ indføjes.

§ 4 klarere definition af begrebet „fornødne kvalifikationer“ (f. eks. foreslås: Lede-

ren skal have de fornødne kvalifikationer: akademisk læreruddannelse eller læreruddannelse fra seminarium).

§ 5, stk. 3, foreslås: „Private ungdomsskoler skal i hvert enkelt tilfælde anerkendes af såvel statslige som kommunale myndigheder.“

§ 8, 7. linie, foreslås tilføjet efter ordet „grunduddannelse“: „såfremt det pågældende fagområde findes på kommunens ungdomsskoleplan.“

§ 9 foreslås indføjet følgende: „Ved fremtidigt skolebyggeri bør der ved projekteringen af nye skoler tages hensyn til ungdomsskolens og ungdomsskoleklubbens tarv. Projektet bør komme til høring hos de stedlige ungdomsskoleudvalg.“

§ 10, stk. 1: Efter stk. 1 og som afslutning af dette afsnit foreslås indføjet: „Ved større kommunale ungdomsskoler fastsættes honorarets størrelse af kommunalbestyrelsen.“

§ 11-13. Angående lærerløn ønsker vi at udtale: Lige løn for lige arbejde må være i ungdomsskolens interesse, derfor foreslås samme løn for alle fag — det har ikke i København været et problem at skaffe de 240 kvalificerede lærere, der var brug for. Skulle der være tale om 20 pct.s forhøjelse, bør det kun være for lærere ved prøveforberedende undervisning og specialundervisning. Ligeså er vi af den formening, at ungdomsskolelærere, der en 3. eller 4. aften stiller sig til rådighed for det vigtige sociale arbejde, klubben er, ikke bør udsættes for et fradrag på 20 pct. Ungdomsorientering er et meget vigtigt fag, som vi i Københavns kommune har lagt megen vægt på. Vi har forsøgsvis i bredt anlagte forsøg lagt undervisningen

- a) ud til de enkelte faglærere,
- b) prøvet „blokundervisning“ og
- c) endelig op igennem undervisningsåret lagt det ud til speciallærere, der med 1 enkelt ugentlig time havde klassen i faget — sluttelig skal det da også nævnes,
- d) at faget har haft plads på vore lejrskole- og kostskolehold.

Uforbeholdent må ordning a) anbefales: ungdomsorienteringen lægges ud til faglærerne; dér falder det naturligt, dér bliver det ikke noget skematisk eller dødt stof, men noget livsnært, homogent — men det kræver, hvad vi har lagt megen vægt på på vore lærerkurser i København, en dygtiggørelse og